

Rapport

Een onderzoek naar een deskundigenoordeel, afgegeven door het UWV.

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over het UWV:

gegrond.

Datum: 27 augustus 2018

Rapportnummer: 2018/063

INHOUDSOPGAVE

Leeswijzer	2
Wat is de klacht?	2
Achtergrond van de klacht	3
Een klacht bij het UWV.....	3
De reactie van het UWV op vragen van de Nationale ombudsman	4
Nader onderzoek.....	5
Het oordeel van de Nationale ombudsman.....	6
Conclusie.....	7
Aanbeveling.....	8
Bijlage: uitgebreid verslag van bevindingen.....	9
Wat ging er aan de klacht vooraf?	9
Een klacht bij het UWV.....	10
Klachtbehandeling door de Nationale ombudsman	13
De reactie van mevrouw Huisman	16
Verder onderzoek door de Nationale ombudsman	16
De reactie van het UWV op de klacht	17
De reactie van mevrouw Huisman	20
De reacties op het verslag van bevindingen	20

LEESWIJZER

Het eerste deel van dit rapport bevat een verkorte weergave van wat tijdens het onderzoek is komen vast te staan met daarna het oordeel van de Nationale ombudsman over de klacht. Als bijlage is een uitgebreid verslag van bevindingen opgenomen; hierin is alle informatie opgenomen die de Nationale ombudsman tijdens zijn onderzoek heeft verkregen.

WAT IS DE KLACHT?

Op basis van de informatie waarover hij beschikt, heeft de Nationale ombudsman de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoekster klaagt erover dat het UWV, bij de behandeling van een aanvraag om een deskundigenoordeel door haar werkgever, onvoldoende zorgvuldig te werk is gegaan door:

1. haar niet de informatie te doen toekomen die van haar werkgever was ontvangen;
2. haar niet voldoende tijdig te informeren over de vraagstelling van haar werkgever, met als gevolg dat zij hiervan niet op de hoogte was toen de arbeidsdeskundige van het UWV telefonisch contact met haar had om haar visie te horen;
3. haar niet of onvoldoende in de gelegenheid te stellen zelf relevante stukken aan te leveren aan het UWV.

ACHTERGROND VAN DE KLACHT

Mevrouw Huisman¹ valt in 2011 uit van haar werk als docent in het hoger beroepsonderwijs. Na een periode waarin zij weer voor 50% aan de slag gaat valt zij opnieuw uit. Ze blijft wel bij haar werkgever in dienst maar ontvangt vanaf 2014 een WIA-uitkering van het UWV. In 2016 vindt een re-integratiepoging plaats; die slaagt niet.

Mevrouw Huisman wordt met zekere regelmaat gezien door de bedrijfsarts van haar werkgever. In oktober 2016 stelt deze vast dat werkhervatting de komende maanden niet mogelijk is en dat hij haar in december 2016 weer zal spreken. In december 2016 wordt mevrouw Huisman inderdaad opgeroepen voor een tussentijdse evaluatie, maar dan door een voor haar nieuwe bedrijfsarts. Die afspraak vindt plaats in januari 2017. Aanleiding voor de nieuwe afspraak is dat de werkgever een zogenoemde "26ste-week prognose bij ontslaaanvraag" wil.

Uit de rapportage van de bedrijfsarts blijkt dat mevrouw Huisman het gesprek als kennismakingsgesprek ziet en de arts niet heeft gemachtigd om haar medisch dossier in te zien. Daarom kan de arts de vraag van de werkgever naar de prognose voor de komende 26 weken niet beantwoorden, zo laat zij hem weten. Ook kan zij mevrouw Huisman daarom niet verwijzen voor een arbeidsgeneeskundig onderzoek.

De werkgever besluit enige tijd later een deskundigenoordeel aan te vragen bij het UWV. Zijn vraagstelling is, kort gezegd: doet mijn werknemer voldoende om te re-integreren? Zij heeft hem laten weten dat ze zichzelf weer in staat acht om aan het werk te gaan, gedurende vier uur per week. Maar ze wil niet meewerken aan het vaststellen van haar belastbaarheid. In het verleden is het re-integreren mislukt en hij wil nu wel graag zeker weten of er nog mogelijkheden zijn. Daarom verzoekt hij het UWV nu om de belastbaarheid van mevrouw Huisman vast te stellen.

Met een brief van 2 mei 2017 informeert het UWV mevrouw Huisman over de aanvraag van haar werkgever en de vraagstelling. Diezelfde dag belt de arbeidsdeskundige mevrouw Huisman om de aanvraag te bespreken. En een dag later, op 3 mei, stuurt het UWV een brief naar mevrouw Huisman en naar haar werkgever met daarin het oordeel: mevrouw Huisman werkt onvoldoende mee aan haar re-integratie.

EEN KLACHT BIJ HET UWV

Op 24 mei 2017 dient mevrouw Huisman een klacht in bij het UWV. Zij geeft aan zich niet in het deskundigenoordeel te herkennen. Toen het gesprek met de arbeidsdeskundige plaatsvond had zij van het UWV nog geen informatie ontvangen over de vraagstelling van haar werkgever. Hierdoor heeft zij zich niet kunnen voorbereiden op het telefoongesprek met de arbeidsdeskundige. Aangezien zij niet over de stukken van de werkgever beschikte was zij afhankelijk van wat de arbeidsdeskundige haar tijdens het

¹ Fictieve naam.

telefoongesprek vertelde. Hij heeft ook niet bij haar gecontroleerd of de verstrekte informatie juist was en bij haar bekend. Bovendien had de arbeidsdeskundige haar tijdens dat gesprek al zijn oordeel meegedeeld.

Naar aanleiding van haar klacht vindt een zogenaamd driehoeksgesprek plaats met mevrouw Huisman, de arbeidsdeskundige en de klachtenbehandelaar van het UWV. Dat gesprek verloopt helaas niet goed en wordt voortijdig afgebroken.

De klachtbehandelaar geeft hierna bij mevrouw Huisman aan dat hij de kwestie nog heeft voorgelegd aan de arbeidsdeskundige, omdat er volgens mevrouw Huisman te eenzijdig informatie is ingewonnen bij het deskundigenoordeel. De arbeidsdeskundige heeft hierop voorgesteld dat mevrouw Huisman nog de gegevens aanlevert die in haar visie een beter beeld geven van haar streven om tot re-integratie te komen. Hij zal deze dan nog aan de werkgever voorleggen en daarna opnieuw een oordeel geven over de toenmalige vraag van de werkgever: heeft mijn medewerker voldoende gedaan voor haar re-integratie? Zijn oordeel zal hij daarnaast nog voor een contra-expertise bespreken met een collega arbeidsdeskundige. De klachtbehandelaar geeft aan te hopen dat mevrouw Huisman dit ook een goede oplossing vindt.

Zover komt het uiteindelijk niet meer; mevrouw Huisman twijfelt over het aanbod van het UWV omdat dit ook nieuwe vragen bij haar oproept. Het UWV beantwoordt die vragen in haar visie niet of onvoldoende. Zij doet wel een tegenvoorstel, maar dat accepteert het UWV niet. Hierna vraagt mevrouw Huisman de Nationale ombudsman, haar klacht te behandelen.

DE REACTIE VAN HET UWV OP VRAGEN VAN DE NATIONALE OMBUDSMAN

In reactie op vragen van de Nationale ombudsman geeft het UWV aan dat beide partijen in de gelegenheid zijn gesteld alle informatie aan te dragen die zij voor de te beantwoorden vraag relevant vonden. Daarmee heeft de arbeidsdeskundige voldaan aan de gangbare vereisten van hoor en wederhoor. Het deskundigenoordeel is vervolgens uitgebracht op basis van de door beide partijen aangedragen gegevens. Nadat het deskundigenoordeel was uitgebracht, heeft mevrouw Huisman nieuwe informatie aangedragen.

Naar aanleiding van de ingediende klacht is het dossier, inclusief het arbeidskundig handelen van de betrokken arbeidsdeskundige, getoetst door de arbeidskundig adviseur van het UWV. Hierbij is niet gebleken dat er eenzijdig informatie zou zijn ingewonnen of dat er informatie voor mevrouw Huisman achtergehouden zou zijn. Het UWV herkent de klacht ten aanzien van het niet toepassen van hoor en wederhoor, het eenzijdig informatie inwinnen en het achterhouden van informatie dan ook niet.

Wel constateert het UWV dat door de arbeidsdeskundige informatie is meegewogen die niet in de argumentatie is opgenomen. Het ging dan om het feit dat mevrouw Huisman had aangegeven om medische redenen niet mee te kunnen werken aan een psychiatrische expertise. Dit was wel meegewogen in het oordeel maar werd

onvoldoende vastgelegd in de rapportage. Voor deze kwalitatieve omissie achtte de arbeidskundig adviseur uitleg en excuses op zijn plaats en die zijn in de brief van 18 augustus 2017 aan mevrouw Huisman overgebracht.

NADER ONDERZOEK

Omdat de Nationale ombudsman de gang van zaken nog onvoldoende duidelijk vindt, besluit hij nader onderzoek te doen. Hij legt de klacht opnieuw voor aan het UWV en vraagt het UWV om een formeel standpunt over de klacht. Ook stelt hij nadere vragen.

Het UWV laat de Nationale ombudsman weten dat mevrouw Huisman sinds 3 februari 2011 arbeidsongeschikt is en dat aan haar een WIA-uitkering was toegekend. Mevrouw Huisman heeft in april 2017 een melding van een verbeterde belastbaarheid bij het UWV gedaan. Deze melding heeft geleid tot een herbeoordeling. In juni 2017 is aan haar een IVA-uitkering toegekend, dit omdat er sprake is van 100% arbeidsongeschiktheid en er geen of slechts geringe kans op herstel is.

Omdat mevrouw Huisman zichzelf in staat achtte te re-integreren in haar eigen werk als docent wilde haar werkgever eerst een medisch onderzoek door de bedrijfsarts. Er moest immers wel worden vastgesteld of zij ook daadwerkelijk in staat was om het werk te hervatten. Aangezien mevrouw Huisman hieraan niet wilde meewerken, vroeg de werkgever een deskundigenoordeel aan. Hij stuurde een grote hoeveelheid relevante stukken mee.

Op 2 mei 2017 werd een ontvangstbevestiging van de aanvraag om een deskundigenoordeel naar mevrouw Huisman gestuurd. Hierbij zijn geen bijlagen meegestuurd. Dezelfde dag is zij gebeld door de heer B., arbeidsdeskundige, en op deze dag is ook door hem gerapporteerd. Op 3 mei werden alle partijen schriftelijk geïnformeerd over de uitslag.

Mevrouw Huisman is niet in de gelegenheid gesteld nadere stukken in te brengen voordat het oordeel werd afgegeven. Blijkbaar was er voor de arbeidsdeskundige geen reden om op nadere informatie te wachten. Ook was door mevrouw Huisman zelf blijkbaar niet aangegeven dat zij nadere stukken wilde inbrengen.

Daarnaar gevraagd laat het UWV ten slotte weten de klacht van mevrouw Huisman gegrond te achten.

Mevrouw Huisman geeft in reactie hierop aan zich hierover te verbazen: eerst vond het UWV dat er geen fouten waren gemaakt en nu wordt door datzelfde UWV gezegd dat de klacht toch gegrond is. Het was voor haar voldoende geweest als het UWV na het indienen van haar klacht destijds had aangegeven dat er fouten waren gemaakt. En nu stelt het UWV wel vast dat de klacht gegrond is, maar waarom was daarvoor nodig dat de Nationale ombudsman eraan te pas kwam? Het zou fijn zijn geweest als het UWV haar zelf een brief had gestuurd met daarin de conclusie dat de klacht gegrond was en met excuses.

HET OORDEEL VAN DE NATIONALE OMBUDSMAN

Mevrouw Huisman klaagt erover dat het UWV haar niet voldoende tijd heeft geïnformeerd over de vraagstelling van haar werkgever en haar ook niet de informatie heeft toegestuurd die door haar werkgever bij zijn aanvraag was gevoegd.

Het gevolg hiervan was dat zij niet op de hoogte was van de aanvraag en de onderbouwing door de werkgever toen zij, op 2 mei 2017, door de arbeidsdeskundige van het UWV werd gebeld.

Ook klaagt zij erover dat de arbeidsdeskundige haar niet of onvoldoende in de gelegenheid heeft gesteld zelf relevante stukken aan te leveren.

De Nationale ombudsman toetst de klachten van mevrouw Huisman aan het vereiste van fair play. Dat houdt in dat de overheid de burger de mogelijkheid geeft om zijn procedurele kansen te benutten en daarbij zorgt voor een eerlijke gang van zaken.

In het geval van mevrouw Huisman is er procedureel gezien het nodige niet goed gegaan. Om te beginnen valt op dat de arbeidsdeskundige telefonisch contact met haar opnam op dezelfde dag als waarop de brief aan haar werd verzonden waarmee het UWV haar informeerde over de aanvraag van de werkgever. Het telefoontje van de arbeidsdeskundige moet mevrouw Huisman dan ook zeer hebben overvallen. Daarnaast heeft het UWV aangegeven dat bij deze brief geen bijlagen waren gevoegd. Blijkbaar heeft mevrouw Huisman geen verdere informatie ontvangen van het UWV: noch de aanvraag van de werkgever, noch de stukken die hij had meegestuurd en waarmee hij zijn visie onderbouwde. Het lijkt er verder op dat de arbeidsdeskundige zijn oordeel die dag al klaar had; dat is ook wat mevrouw Huisman over het gesprek met hem heeft aangegeven. En het feit dat dit oordeel een dag later, op 3 mei 2017, werd verzonden bevestigt dat beeld nog. Dit verklaart mogelijk ook waarom hij mevrouw Huisman niet meer in de gelegenheid heeft gesteld om zelf nog stukken over te leggen.

Wat hiernaast in het oog springt, is het feit dat het UWV, zowel bij de interne klachtbehandeling als in de eerste reactie aan de Nationale ombudsman, aangaf dat het oordeel op juiste wijze tot stand was gekomen. Volgens het UWV was niet gebleken dat er eenzijdig informatie zou zijn ingewonnen of dat er informatie voor mevrouw Huisman achtergehouden zou zijn. Pas nadat de Nationale ombudsman het UWV om een formeel standpunt had gevraagd, werd de klacht gegrond geacht en werd, schoorvoetend, erkend dat de informatieverstrekking aan mevrouw Huisman onder de maat was.

Het UWV heeft destijds wel geprobeerd één en ander nog te herstellen door aan mevrouw Huisman een tweede deskundigenoordeel aan te bieden. Dat had een goede oplossing kunnen zijn, ware het niet dat het vertrouwen van mevrouw Huisman in het UWV toen al zodanig was geschaad dat zij hierin niet meer kon meegaan. Dat is, onder de geschetste omstandigheden, begrijpelijk. Het UWV had er goed aan gedaan ruiterlijk te erkennen dat de procedure niet juist was verlopen en mevrouw Huisman hiervoor excuses aan te bieden. In dat geval was het vermoedelijk ook niet gekomen tot een klacht bij de Nationale ombudsman.

Het UWV heeft, door zo te handelen, het vereiste van fair play geschonden.

Over het doorsturen van de relevante informatie aan de partij die niet de aanvrager van het deskundigenoordeel is, merkt de Nationale ombudsman nog het volgende op.

Een deskundigenoordeel is geen besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht; bezwaar of beroep is niet mogelijk. Het is echter zeker niet zo dat een deskundigenoordeel geen gevolgen heeft; die kunnen aanzienlijk zijn. Zo kan het een rol spelen bij de beoordeling van een WIA-aanvraag en kan het ertoe leiden dat loon wordt ingehouden en/of ontslag wordt aangevraagd. Dat betekent dat ook – of misschien wel juist – in deze procedure zorgvuldigheid van het grootste belang is. De Nationale ombudsman vindt het daarom belangrijk dat het UWV beide partijen volledig informeert. Dat betekent in ieder geval dat de andere partij een afschrift van de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangt en dat deze stukken bovendien tijdig worden verstuurd, zodat werknemer of werkgever zich goed kan voorbereiden op het gesprek met de verzekeringsarts en/of arbeidsdeskundige van het UWV. Iets waarover de Nationale ombudsman het UWV overigens al eerder een aanbeveling heeft gedaan, zij het met een beperktere reikwijdte.²

De werkwijze van het UWV lijkt in dit opzicht niet consequent te zijn, zo is de Nationale ombudsman opgevallen in de klachten die hij in de afgelopen periode over deskundigenoordelen ontving. Daarom verbindt de Nationale ombudsman ook een aanbeveling aan zijn oordeel.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van het UWV is gegrond wegens strijd met het vereiste van fair play.

² Rapport 2011/013.

AANBEVELING

De Nationale ombudsman doet het UWV de aanbeveling, bij deskundigenoordelen de werknemer/werkgever die niet de aanvrager is een afschrift te sturen van de aanvraag en de bijlagen en deze werkwijze ook vast te leggen in het handboek deskundigenoordelen.

De Nationale ombudsman,

A handwritten signature in blue ink that reads "Reinier van Zutphen". The signature is written in a cursive style with a large initial 'R'.

Reinier van Zutphen

BIJLAGE: UITGEBREID VERSLAG VAN BEVINDINGEN

WAT GING ER AAN DE KLACHT VOORAF?

Mevrouw Huisman³ is werkzaam als docente in het hoger beroepsonderwijs als zij, in het vroege voorjaar van 2011, uitvalt wegens ziekte. In het schooljaar 2012/2013 begint zij met re-integreren; later dat schooljaar werkt zij weer voor 50% van haar werktijd. De re-integratie stagneert hierna echter.

Zij blijft ziek en in juli 2014 kent het UWV aan haar een WIA-uitkering toe, op basis van een afkeuringspercentage van 80-100%. In het najaar van 2015 gaat zij op arbeidstherapeutische basis aan de slag, gedurende twee uur per week waarvan één uur reistijd. Helaas stagneert de re-integratie in de loop van 2016.

In 2016 heeft mevrouw Huisman diverse afspraken met haar vaste bedrijfsarts, de heer K. In augustus 2016 stelt deze vast dat een re-integratie op dat moment niet mogelijk is en dat hij ook geen prognose kan geven voor een mogelijke start. In oktober 2016 stelt hij vast dat werkhervatting de komende maanden niet mogelijk is en dat hij haar in december weer zal spreken.

In januari 2017 heeft mevrouw Huisman een afspraak met een voor haar nieuwe bedrijfsarts. Aanleiding voor de nieuwe afspraak is dat de werkgever een zogenoemde "26ste-week prognose bij ontslagaanvraag" wil, zo geeft de arts aan in haar advies aan de werkgever. Zij noteert onder meer het volgende:

"Uw werkneemster heeft vastgehouden aan haar doel van het spreekuur, nl. kennismaking met de bedrijfsarts.

Ze heeft mij niet gemachtigd om het medisch dossier in te zien.

Ik kan uw vraag betreffende de prognose voor de komende 26 weken niet beantwoorden. Ook kan ik haar niet verwijzen naar (...) voor een arbeidsgeneeskundig onderzoek, omdat ik voor de aanmelding een machtiging nodig heb en voor de vraagstelling inzicht moet hebben in de bestaande informatie."

Deskundigenoordeel

Op 19 april 2017 vraagt de werkgever van mevrouw Huisman bij het UWV een deskundigenoordeel aan. Deze aanvraag wordt door het UWV op 25 april ontvangen.

De vraag waarover de werkgever een oordeel wil luidt: "Doet mijn werknemer genoeg om weer aan het werk te gaan?".

Hij licht toe dat mevrouw Huisman aangeeft weer te willen werken omdat zij weer mogelijkheden ziet. Ze wil echter niet meewerken aan het bepalen van haar belastbaarheid en geeft de nieuw aan haar toegewezen bedrijfsarts geen toestemming

³ Gefingeerde naam.

om haar dossier in te zien. Dit speelt al geruime tijd. Wel was er sprake van dat zij twee uur werkzaamheden per week zou kunnen verrichten, waarvan één uur reistijd. Zover is het echter niet gekomen omdat haar mogelijkheden weer afnamen. Aangezien eerdere pogingen hiernaast zijn mislukt, wil hij nu graag de belastbaarheid van mevrouw Huisman door het UWV laten vaststellen. Eerder was vastgesteld dat haar eigen werk niet passend was. Wat zij nu zou kunnen, is niet bekend.

De werkgever stuurt diverse bijlagen mee. Het gaat onder meer om rapportages van de bedrijfsarts, plannen van aanpak voor de WIA en gespreksverslagen.

Op 2 mei 2017 stuurt het UWV mevrouw Huisman een brief waarin wordt aangegeven dat haar werkgever een deskundigenoordeel heeft gevraagd. De vraagstelling luidt: "Heeft uzelf genoeg gedaan voor uw re-integratie?", zo geeft het UWV aan. Het UWV streeft ernaar het oordeel binnen vier weken af te ronden, zo staat verder nog in de brief. Diezelfde dag wordt mevrouw Huisman gebeld door de heer B., arbeidsdeskundige van het UWV, in verband met de aanvraag van haar werkgever.

Op 3 mei 2017 wordt een brief naar mevrouw Huisman en naar haar werkgever gestuurd, met daarin het oordeel: mevrouw Huisman werkt inderdaad onvoldoende mee aan haar re-integratie. Voor een nadere toelichting worden beide partijen verwezen naar de meegezonden arbeidsdeskundige rapportage. De bedrijfsarts ontvangt ook een afschrift.

EEN KLACHT BIJ HET UWV

Op 24 mei 2017 dient mevrouw Huisman een klacht in bij het UWV. Zij geeft aan zich niet in het deskundigenoordeel te herkennen. Ze heeft weinig gelegenheid gekregen om haar visie te geven. Aangezien zij niet over de stukken van de werkgever beschikte, was zij afhankelijk van wat de arbeidsdeskundige haar vertelde. Hij heeft echter niet bij haar gecontroleerd of de verstrekte informatie juist was en bij haar bekend.

Ze schrijft het UWV dat ze nog steeds niet alle informatie heeft ontvangen, waaronder het aanvraagformulier van de werkgever. Ook geeft ze aan dat volgens haar niet alle relevante stukken door de werkgever zijn meegestuurd; zo ontbreken er rapportages van de bedrijfsarts. Haar werkgever wil op die manier een vertekend beeld van haar geven. Ook schrijft zij dat zij zich niet heeft kunnen voorbereiden op het telefoongesprek met de arbeidsdeskundige. Toen dat gesprek plaatsvond had zij van het UWV namelijk nog geen informatie ontvangen over de vraagstelling van haar werkgever. Bovendien had de heer B. van het UWV haar tijdens dat gesprek al zijn oordeel meegedeeld.

Zij vindt dat het deskundigenoordeel daarom op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Hierna heeft zij enkele malen contact met de klachtbehandelaar van het UWV. Hij laat haar onder meer weten dat geen klacht kan worden behandeld over de inhoud van het

deskundigenoordeel; de klachtbehandeling kan uitsluitend zien op de procedure die is gevolgd.

Mevrouw Huisman heeft eerder ook stukken opgevraagd rond het deskundigenoordeel maar die heeft zij nog steeds niet allemaal ontvangen, zo blijkt uit de mailwisseling met de klachtbehandelaar. Daarom verzoekt zij het UWV uiteindelijk om dossierinzage. Na deze inzage laat ze de klachtbehandelaar weten dat ze haar klacht wil doorzetten. Ze heeft last van het oordeel; door diverse artsen is vastgesteld dat haar ziekte is veroorzaakt door het gedrag van haar werkgever. Het niet doorzetten van de klacht zou voor haar betekenen dat ze accepteert dat haar werkgever schade aanricht. Haar integriteit is beschadigd. Het duurt nog zo'n tien jaar voordat ze met pensioen kan gaan en al die tijd zal ze met het UWV te maken hebben. Ook loopt ze dan de kans dat ze met het deskundigenoordeel geconfronteerd zal worden. Dat wil ze niet, daar het haar ook confronteert met het gedrag van haar werkgever. Verder geeft ze aan dat ze graag het aanbod van een gesprek aanneemt. Dat zal dan met de heer B., de klachtbehandelaar, haar zus en haarzelf zijn.

Dat gesprek vindt in augustus 2017 plaats en verloopt voor alle betrokken partijen onbevredigend, zo blijkt uit de mailwisseling tussen mevrouw Huisman en de klachtbehandelaar. Hij mailt mevrouw Huisman na het gesprek dat hij en de heer B. erover hebben nagedacht hoe zij hieraan nu toch een voor iedereen acceptabel vervolg kunnen geven. Mevrouw Huisman heeft aangegeven dat zij van mening is dat bij de beoordeling van het deskundigenoordeel te eenzijdig informatie is ingewonnen. De heer B. heeft nu het volgende voorstel voor haar. Mevrouw Huisman levert de heer B. de gegevens aan waarvan zij vindt dat deze een beter beeld geven van haar re-integratiestreven. De heer B. legt deze dan voor aan haar werkgever zodat ook deze hier mogelijk nog op kan reageren. Daarna zal de heer B. het deskundigenoordeel opnieuw beoordelen op de toenmalige vraag van de werkgever: heeft mijn medewerker voldoende gedaan voor haar re-integratie? Zijn oordeel zal hij dan ter contraexpertise aanbieden aan een collega arbeidsdeskundige. Hopelijk vindt mevrouw Huisman dit ook een goede oplossing.

In haar reactie hierop geeft mevrouw Huisman het volgende aan:

"Zoals ik het voorstel van (de heer B.; N.o.) lees, gaat (de heer B.; N.o.) een nieuwe uitspraak doen over een reeds afgegeven deskundigenoordeel. Klopt dit en past dit binnen de werkwijze van het UWV omtrent klachten over een deskundigenoordeel? Het is voor mij onduidelijk wat de status zou zijn van de nieuwe uitspraak door (de heer B.; N.o.). Komt dit nieuwe oordeel in de plaats van het eerder gegeven oordeel? Ik heb de indruk dat de procedure opnieuw gedaan lijkt te worden nu er wederom hoor en wederhoor zal plaatsvinden.

Het UWV geeft aan dat een aanvraag deskundigenoordeel uiterlijk in vier weken afgehandeld behoort te zijn. Deze vier weken zijn inmiddels ruimschoots overschreden. De streeftermijn voor de afhandeling van een particuliere klacht is zes weken. Mijn klacht is 24 mei 2017 ingediend en dat is inmiddels twaalf weken geleden. Hier gaan drie weken

af vanwege vakantie echter ook dan blijft over dat ik inmiddels acht weken bezig ben om een klacht af te handelen. Het voorstel van (de heer B.; N.o.) voegt daar nog een onbekend aantal weken aan toe. De streeftermijn van zes weken wordt ruimschoots overschreden.

Ik heb, conform de UWV regels, een klacht ingediend over de procedure van het deskundigenoordeel (...). Mijn klacht gaat over meer dan het aangeven dat er eenzijdig informatie is ingewonnen. Mijn klacht gaat in op de procedure zoals onzorgvuldig werken, niet alle informatie bestuderen die van belang is om een weloverwogen beslissing te nemen, transparant zijn, correct wijze van wederhoor, privacy schending etc. Daarnaast mis ik in het opgestelde oordeel een goede motivering aangezien ik mij hier niet in herken. Ook achteraf (nadat ik alle informatie had veroverd) heb ik niet kunnen achterhalen op basis van welke feiten, welke gedragingen van mij of mijn werkgever gebaseerd is dat ik te weinig deed aan mijn re-integratie. In het oordeel wordt niet aangegeven welke activiteiten hebben plaatsgevonden en om welke reden ze feitelijk onvoldoende waren. Voor mij is ook niet duidelijk op welke bepalingen of feiten het oordeel gebaseerd is.

In het gesprek van 2 augustus 2017 heb ik openheid, duidelijkheid en respectvol met mij omgaan bij (de heer B.; N.o.) gemist. Het staat (de heer B.; N.o.) vrij om na een gesprek met mijn werkgever te denken dat ik de veroorzaker ben van de problemen die ik en mijn werkgever samen hebben. Echter dat uitspreken en het combineren met mijn geestelijke gesteldheid ervaar ik niet als professioneel. Zeker niet daar (de heer B.; N.o.) hierbij de feiten vastgelegd door zijn collega's, verzekeringsarts, twee collega's arbeidsdeskundigen naast zich neerlegt. Het gesprek boos en geïrriteerd verlaten zonder dat hier op enige wijze op teruggekomen wordt, laat bij mij geen professionele indruk achter.

Het is voor mij geen punt feiten aan te tonen zoals bijvoorbeeld:

- dat de bedrijfsarts van (werkgever; N.o.) uitgesproken heeft dat mijn herstel binnen zes maanden te verwachten is en dat (werkgever; N.o.) hierover geïnformeerd is;
- dat de voorwaarden waaronder ik aan het werk kon opgesteld zijn door de bedrijfsarts van (werkgever; N.o.) en niet door mij en mijn zus;
- de heer (S.; N.o.) toont aan dat ik wel informatie van mijn behandelaars aan bedrijfsarts gegeven heb;
- dat de heer (D.; N.o.) de klachtafhandelaar was van (de betrokken arbodienst; N.o.) en niet mijn bedrijfsarts;
- dat de arbodienst aangeeft dat er geen verzuimbegeleiding plaatsvond maar alleen een 26ste week onderzoek.

Bovenstaande bewijzen zijn andere bewijzen dan in de mailwisseling (...) die ik met (de heer B.; N.o.) heb gevoerd. Deze bewijzen stuur ik nu niet mee. Het punt is dat ik van mening ben dat het voorstel zoals nu gedaan te veel onduidelijkheden kent en niet ingaat op de procedure zodat ik daar niet mee kan instemmen. Ook gaat dit weer veel tijd in beslag nemen.

Mijn voorstel is dat op korte termijn een peer audit wordt uitgevoerd door een functioneel leidinggevende. Een werkwijze die vaker wordt toegepast binnen het UWV. Dat er dan een gesprek volgt met deze functioneel leidinggevende, (de heer B.; N.o.), mijn zus, u en mij. Mijn reden om een functioneel leidinggevende voor te stellen is dat ik aanneem dat deze mij duidelijke uitleg kan geven."

Bij brief van 18 augustus 2017 reageert het UWV op het verzoek van mevrouw Huisman. Aangegeven wordt dat er overleg is geweest tussen de heer B., de adviseur arbeidsdeskundige en de teammanager Sociaal Medische Zaken. De adviseur arbeidsdeskundige heeft het dossier bestudeerd en naar aanleiding daarvan een reactie gegeven. Die is gezamenlijk besproken. De eindconclusie is onder meer dat in het rapport onderbelicht is gebleven dat mevrouw Huisman in staat moet worden geacht mee te werken aan de psychiatrische expertise. Dat is uit het overleg tussen de arbeidsdeskundige en verzekeringsarts naar voren gekomen. Het heeft meegewogen in het oordeel en het wordt daarom voldoende gedragen door de informatie die toen beschikbaar was.

Het voorstel van de arbeidsdeskundige om een nieuw oordeel af te geven staat nog. In haar wens om een gesprek te arrangeren met de heer B., zijn functioneel leidinggevende, haarzelf, haar zus en de klachtbehandelaar gaat het management echter niet mee. Daarom is het verzoek aan haar om te laten weten of zij nog prijs stelt op een nieuw onderzoek. Zij kan tot 1 september 2017 kenbaar maken of ze dat wil of niet.

Mevrouw Huisman laat hierop weten dat ze contact heeft gezocht met de Nationale ombudsman. Het aanbod accepteert zij uiteindelijk niet omdat, zo geeft zij aan, het UWV niet is ingegaan op haar bedenkingen. Een antwoord van het UWV op haar vragen had deze bedenkingen kunnen wegnemen.

KLACHTBEHANDELING DOOR DE NATIONALE OMBUDSMAN

Nadat een medewerkster van de Nationale ombudsman de klacht met mevrouw Huisman heeft besproken besluit zij, eerst vragen voor te leggen aan het UWV om zo meer informatie te krijgen over de gang van zaken.

Het UWV stuurt haar, op haar verzoek, een kort verslag van het gesprek dat in het kader van de klachtbehandeling plaatsvond, zoals vastgelegd door de klachtbehandelaar van het UWV. Hier is onder meer het volgende aangegeven:

"Gisteren gesprek gehad met mw., haar zus en AD (arbeidsdeskundige B.; N.o.). Helaas verliep dit gesprek zeer stroef en besloot de AD op een gegeven moment de kamer te verlaten. Samen met de klant en zus gesproken over wat er is gebeurd en aangegeven dat ik het betreurt dat het gesprek deze wending heeft genomen. Daarna met de AD gesproken en hem voorgelegd dat dit niet de uitkomst van de klachtafhandeling kan zijn. Hij heeft daarop aangegeven dat hij het DO (deskundigenoordeel; N.o.) wel wil overdoen om de klant tegemoet te komen (...)"

Het UWV vindt dat de klachtbehandeling correct is geweest. Mevrouw Huisman heeft alle kans gehad om dat waarover zij in eerste instantie klaagde alsnog in een nieuw deskundigenoordeel betrokken te krijgen. Dat het hele proces langer dan normaal heeft geduurd, is omdat beide partijen door onder andere vakanties niet altijd direct in staat waren inhoudelijk te reageren of afspraken te maken. Daar waar het wel mogelijk was heeft het UWV snel gereageerd.

Wat de procedure van het deskundigenoordeel betreft: de betrokken arbeidsdeskundige heeft beide partijen gesproken. Beide partijen zijn in de gelegenheid gesteld alle informatie aan te dragen die zij voor de te beantwoorden vraag relevant vonden. Daarmee heeft de arbeidsdeskundige voldaan aan de gangbare vereisten van hoor en wederhoor. Het deskundigenoordeel is vervolgens uitgebracht op basis van de door beide partijen aangedragen gegevens. Nadat het deskundigenoordeel was uitgebracht heeft mevrouw Huisman nieuwe informatie aangedragen.

Een eenmaal afgegeven deskundigenoordeel blijft afgegeven en kan niet veranderd worden. Een klacht met betrekking tot de inhoud kan in principe ook niet in behandeling worden genomen. Het UWV had derhalve kunnen volstaan met de afhandeling van de klacht over het onvoldoende toepassen van hoor en wederhoor, het eenzijdig inwinnen dan wel achterhouden van informatie en de niet altijd goed navolgbare argumentatie die aan het deskundigenoordeel ten grondslag lag. In plaats daarvan heeft de arbeidsdeskundige geprobeerd maximaal mee te denken met mevrouw Huisman in haar behoefte en daaruit is het op zichzelf ongebruikelijke voorstel geboren om het deskundigenoordeel niet nogmaals te doen (want dat kan immers niet) maar een nieuw oordeel te doen op basis van de nieuw ingebrachte informatie.

Naar aanleiding van de ingediende klacht is het dossier, inclusief het arbeidskundig handelen van de betrokken arbeidsdeskundige, getoetst door de arbeidskundig adviseur van het UWV. Hierbij is niet gebleken dat er eenzijdig informatie zou zijn ingewonnen of dat er informatie voor mevrouw Huisman achtergehouden zou zijn. Het UWV herkent de klacht ten aanzien van het niet toepassen van hoor en wederhoor, het eenzijdig informatie inwinnen en het achterhouden van informatie dan ook niet.

De arbeidskundig adviseur acht het uitgebrachte deskundigenoordeel voldoende gedragen door de destijds aanwezige informatie. Wel constateert hij dat door de arbeidsdeskundige informatie is meegewogen die niet in de argumentatie is opgenomen. Dit beïnvloedt niet de getrokken conclusie, maar maakt de getrokken conclusie uiteraard wel lastiger navolgbaar. Concreet lag in het door de werkgever gevraagde deskundigenoordeel de vraag ter toetsing voor of mevrouw Huisman voldoende had gedaan aan haar re-integratie. Zij had in dit kader aangevoerd om medische redenen niet in staat te zijn mee te werken aan een psychiatrische expertise. Dit punt is met de verzekeringsarts besproken en zijn oordeel is meegewogen in het deskundigenoordeel maar dit werd onvoldoende vastgelegd in de rapportage. Voor deze kwalitatieve omissie acht de arbeidskundig adviseur uitleg en excuses op zijn plaats en die zijn in de brief van 18 augustus 2017 aan mevrouw Huisman overgebracht. Dit beïnvloedt de conclusie van

het deskundigenoordeel niet, maar kan eerder worden gezien als een ten onrechte niet opgenomen onderbouwing van het ingenomen standpunt.

Beide partijen zijn in de gelegenheid gesteld alle gewenste informatie in de procedure te brengen, er zijn, ook na toetsing door de arbeidskundig adviseur, geen aanwijzingen gevonden voor het eenzijdig inwinnen of het achterhouden van informatie of het onjuist toepassen van hoor en wederhoor. In de onder het oordeel liggende onderbouwing werd de meegewogen visie van de verzekeringsarts ten onrechte niet in de rapportage vastgelegd. Dit maakt de conclusie wellicht minder goed navolgbaar maar het UWV geeft aan dit te zien als een nalatigheid en zeker niet als een aanwijzing voor partijdigheid. In het gesprek met en in de reacties van de arbeidsdeskundige heeft het UWV juist veel compassie teruggezien. Begrip voor het feit dat mevrouw Huisman nieuwe informatie wilde inbrengen, heeft hem ertoe gebracht dat hij het ongebruikelijke en voor het UWV dure voorstel heeft gedaan om een nieuwe wegging te doen op basis van de door haar ingebrachte nieuwe informatie.

Mevrouw Huisman onderschrijft de conclusie van het deskundigenoordeel niet en zij zou deze conclusie graag ongedaan gemaakt hebben. Hiervoor ziet het UWV geen basis. Tegen een uitgebracht deskundigenoordeel staat geen bezwaar open. Het onderzoek laten overdoen door een andere arbeidsdeskundige is naar de mening van het UWV geen optie. Hiermee wordt immers via een achterdeur alsnog een bezwaarachtige procedure ontworpen. Wellicht kan in een zeer uitzonderlijk geval worden meegegaan in reparatie van een eerder uitgebracht oordeel door een andere arbeidsdeskundige, maar daarvoor zou dan minimaal nodig zijn dat grove fouten zijn gemaakt die aannemelijk maken dat het uitgebrachte standpunt niet in redelijkheid kan worden gehandhaafd. Dat is in deze casus zeker niet aan de orde.

Het uitgebrachte deskundigenoordeel is afgegeven en kan niet meer worden gewijzigd. Om mevrouw Huisman tegemoet te komen in het gegeven dat zij in haar ogen relevante informatie pas na afronding inbrengt, heeft de arbeidsdeskundige haar aangeboden een nieuw deskundigenoordeel te vragen en hierin de nieuwe informatie opnieuw mee te wegen. Haar is het aanbod gedaan dit nieuwe oordeel kosteloos in behandeling te nemen. Omdat het dan een nieuw deskundigenoordeel is wordt de werkgever als medebelanghebbende partij daarvan op de hoogte gesteld en gehoord. De werkgever kan dan zelf bepalen welke koers hij vaart op het inmiddels afgegeven deskundigenoordeel, wetende dat er een nieuwe wegging op basis van andere informatie aan gaat komen.

De gekozen constructie is ongebruikelijk en werd ingegeven door de behoefte niet te bureaucratisch in te steken en ruimte te zoeken om mevrouw Huisman tegemoet te komen. Er heeft uitgebreid overleg plaatsgevonden tussen de arbeidskundig adviseur en het centraal expertisecentrum over de (juridische) consequenties van dit voorstel.

Juist nu een deskundigenoordeel niet wordt overgedaan maar wel opnieuw gewogen, bestaat het gevaar dat alsnog tot een heroverweging van het eerdere oordeel wordt overgegaan en dat daarmee via de achterdeur een bezwaarprocedure wordt nagebootst die door de wetgever nadrukkelijk niet is opengesteld. Om dit risico zoveel mogelijk te vermijden, is het van belang hier geen andere arbeidsdeskundige in te betrekken. Het

UWV ziet geen reden om aan te nemen dat de betrokken arbeidsdeskundige dit onderzoek niet zorgvuldig zou kunnen verrichten. Hij is bekend met het dossier en met alle ingebrachte informatie en het UWV acht hem goed in staat de nieuw aangedragen feiten zorgvuldig en onpartijdig te wegen. In verband met de door mevrouw Huisman geuite zorgen rond zijn objectiviteit heeft de arbeidsdeskundige haar ook hierin tegemoet willen komen door haar aan te bieden het deskundigenoordeel bij wijze van collegiale toetsing aan een collega voor te leggen. Dit is een gebruikelijk kwaliteitsinstrument dat vaker wordt ingezet bij casuïstiek waar het gevaar van een kokervisie op de loer ligt.

Helaas heeft mevrouw Huisman op het aanbod niet gereageerd, zo besluit het UWV zijn reactie.

DE REACTIE VAN MEVROUW HUISMAN

Mevrouw Huisman laat de Nationale ombudsman weten dat zij de reactie van het UWV heeft besproken met haar zus, die ook aanwezig was bij het gesprek met het UWV. Het is haar en haar zus nog steeds onduidelijk over welke nieuwe informatie het UWV het heeft. Tijdens het gesprek heeft zij geen nieuwe informatie overhandigd. Ze beschikte toen ook niet over andere informatie dan zij tijdens het plaatsvinden van het deskundigenoordeel al had. Het probleem was dat haar tijdens het deskundigenoordeel niet duidelijk was waarover het allemaal ging.

Ook reageert zij nog op de klachtbehandeling. Met name de afronding daarvan had zij als vreemd ervaren. De klachtbehandelaar van het UWV schreef haar dat de klacht met de brief van 18 juli 2017 was afgehandeld. Vervolgens had zij contact gehad met de klachtbehandelaar over deze brief en hem vragen gesteld. Hierop kreeg zij geen antwoord, dus benaderde zij hem nogmaals. Zij vond een antwoord op deze vragen van belang om een besluit te kunnen nemen over het voorstel van het UWV om een nieuw deskundigenoordeel af te geven. Vervolgens kreeg zij nogmaals een bericht van het UWV met daarin opnieuw geen antwoord op de door haar gestelde vragen, waaronder de vraag wat de status van het nieuwe deskundigenoordeel dan was.

Wat hier allemaal ook nog tussendoor speelde, was dat zij een bericht kreeg van de klachtbehandelaar dat hij vanaf 7 augustus 2017 een andere functie had en niet langer als klachtenfunctionaris te benaderen was.

VERDER ONDERZOEK DOOR DE NATIONALE OMBUDSMAN

De Nationale ombudsman besluit hij het onderzoek naar de klacht voort te zetten; er is nog teveel onduidelijkheid. Op basis van de informatie waarover hij inmiddels beschikt, formuleert hij de klacht van mevrouw Huisman als volgt:

"Verzoekster klaagt erover dat het UWV, bij de behandeling van een aanvraag om een deskundigenoordeel door haar werkgever, onvoldoende zorgvuldig te werk is gegaan door:

1. haar niet de informatie te doen toekomen die van haar werkgever was ontvangen;
2. haar niet voldoende tijdig te informeren over de vraagstelling van haar werkgever, met als gevolg dat zij hiervan niet op de hoogte was toen de arbeidsdeskundige van het UWV telefonisch contact met haar had om haar visie te horen;
3. haar niet of onvoldoende in de gelegenheid te stellen zelf relevante stukken aan te leveren aan het UWV."

Ook stelt hij enkele vragen aan het UWV. In zijn rapport 2011/013 heeft de Nationale ombudsman het UWV de aanbeveling gedaan om de wederpartij van de aanvrager van een deskundigenoordeel in alle gevallen een afschrift te sturen van de aanvraag deskundigenoordeel, zo geeft hij aan. Ook in de 'beleidsregels deskundigenoordeel' van het UWV is dit opgenomen. Hij wil graag weten welke stukken naar mevrouw Huisman zijn gestuurd en of zij over deze stukken kon beschikken voordat telefonisch contact plaatsvond met de arbeidsdeskundige. Ook vraagt hij het UWV of mevrouw Huisman in de gelegenheid is gesteld nadere stukken in te brengen voordat het oordeel werd afgegeven. Verder wil hij graag weten of in het kader van de ontslagprocedure wellicht ook nog een deskundigenoordeel is afgegeven.

Ten slotte vraagt hij het UWV om hem de relevante stukken toe te sturen.

DE REACTIE VAN HET UWV OP DE KLACHT

Het UWV laat de Nationale ombudsman weten dat de werkgever van mevrouw Huisman voor haar een ontslagvergunning heeft gevraagd aan het UWV. Er was bij de behandeling van die aanvraag geen aanleiding voor een deskundigenoordeel omdat mevrouw Huisman de door de werkgever aangevoerde redenen niet heeft tegengesproken. Op 15 augustus 2017 heeft het UWV hierover een beslissing verzonden. Hiermee is aan de werkgever toestemming gegeven voor het verlenen van ontslag wegens langdurige arbeidsongeschiktheid.

In de beslissing is, voor zover hier relevant, aangegeven dat werknemer sinds 3 februari 2011 arbeidsongeschikt is en dat aan haar een WIA-uitkering was toegekend. Inmiddels was aan haar, per 26 juni 2017, een IVA-uitkering toegekend, dit omdat er sprake was van 100% arbeidsongeschiktheid en er geen of slechts geringe kans op herstel was.

Nu aan mevrouw Huisman een IVA-uitkering was toegekend, achtte het UWV aannemelijk dat zij niet binnen 26 weken zou herstellen voor het eigen (aangepaste) werk.

Verder had werkgever in de visie van het UWV voldoende aannemelijk gemaakt dat er geen passende vacatures waren of waren te verwachten binnen de in dit geval geldende termijn van vier maanden, zodat het niet mogelijk was om mevrouw Huisman te herplaatsen.

Verder laat het UWV de Nationale ombudsman weten dat hij de aanvraag om een deskundigenoordeel op 25 april 2017 heeft ontvangen. Op 2 mei 2017 is naar mevrouw Huisman een ontvangstbevestiging gestuurd. Hierin worden geen bijlagen

benoemd. Dezelfde dag is zij gebeld door de heer B., arbeidsdeskundige, en op deze dag wordt door hem ook gerapporteerd. Op 3 mei worden alle partijen schriftelijk geïnformeerd over de uitslag.

Ten tijde van het deskundigenoordeel zijn er geen stukken naar mevrouw Huisman gestuurd. Dat betekent dat zij hierover tijdens het telefoongesprek met de arbeidsdeskundige niet kon beschikken.

Op de vraag of mevrouw Huisman in de gelegenheid is gesteld nadere stukken in te brengen voordat het oordeel werd afgegeven, geeft het UWV aan dat er tijdens het contact met haar blijkbaar geen reden was op nadere informatie te wachten. Ook was door haar blijkbaar niet aangegeven dat zijzelf nadere stukken wilde inbrengen. In het rapport wordt wel een zogenoemde 'melding verbeterde belastbaarheid', gedaan door mevrouw Huisman, genoemd.

Daarnaar gevraagd laat het UWV ten slotte weten de klacht van mevrouw Huisman gegrond te achten.

De rapportage van de arbeidsdeskundige

Het UWV stuurt de Nationale ombudsman onder andere de arbeidsdeskundige rapportage toe. Daaruit valt nog het volgende af te leiden.

De arbeidsdeskundige heeft op 2 mei 2017 telefonisch gesproken met mevrouw Huisman, haar werkgever en de verzekeringsarts (de laatste persoonlijk).

Mevrouw Huisman is in 2011 uitgevallen voor haar werk en zou in 2013 in de WIA moeten komen. Omdat haar werkgever onvoldoende aan de re-integratie had gedaan moest hij nog een jaar langer haar loon doorbetalen. Hierna stelde een verzekeringsarts van het UWV vast dat mevrouw Huisman geen benutbare mogelijkheden had; hiermee werd zij tijdelijk als volledig arbeidsongeschikt beschouwd vanaf 31 juli 2014.

In mei 2015 werd zij door dezelfde verzekeringsarts gezien in het kader van een herbeoordeling. Er werd toen een Functionele mogelijkhedenlijst (FML) opgesteld. Deze gaf beperkte mogelijkheden aan en een urenbeperking van maximaal vier uur per dag en 20 uur per week. Voor het eigen werk werd mevrouw Huisman ongeschikt geacht. Dat kwam met name door de gestelde urenbeperking, maar had ook te maken met haar mentale gesteldheid. Er werden toen onvoldoende passende functies gevonden om te komen tot een theoretische verdien capaciteit; daarom bleef de volledige arbeidsongeschiktheid (nu op medische/arbeidsdeskundige grond) gehandhaafd.

Wat de situatie van nu betreft: volgens de werkgever acht mevrouw Huisman zichzelf in staat te re-integreren in haar eigen werk als docent. De werkgever wil daarom eerst een medisch onderzoek door de bedrijfsarts en een door de arts afgegeven 'belastbaarheid' op grond waarvan geconcludeerd zou mogen worden dat het verantwoord is dat mevrouw Huisman haar werk hervat. Mevrouw Huisman heeft verschillende bedrijfsartsen gezien en weigert hierbij inzage in haar medische gegevens en weigert ook een psychiatrische expertise. Daarom vraagt de werkgever nu een deskundigenoordeel

aan. Hij heeft deze aanvraag onderbouwd met een grote hoeveelheid relevante stukken, die een goed beeld geven van de ontstane situatie.

De visie van mevrouw Huisman zelf: zij heeft in april 2017 een melding van een verbeterde belastbaarheid bij het UWV gedaan. In het nu met haar en haar zus gevoerde telefoongesprek bevestigde zij dat zij zich in staat acht om voor vier uur per week haar werk als docent te hervatten. Ook geeft ze aan dat zij inderdaad niet had willen meewerken aan een psychiatrische expertise, omdat haar was gezegd dat dit een te grote belasting voor haar zou zijn. Zij wil nu een herbeoordeling door het UWV.

De verzekeringsarts heeft als visie gegeven dat, nu mevrouw Huisman een melding 'verbeterde belastbaarheid' heeft gedaan, een zogenoemde vraaggestuurde herbeoordeling geïndiceerd is. Alleen met een actueel vastgestelde belastbaarheid is vast te stellen of en in welke mate zij in staat kan worden geacht het eigen dan wel ander werk te doen. De arts sluit niet uit dat ook hij dan wellicht een psychiatrische expertise noodzakelijk zal achten.

In zijn arbeidskundige oordeelsvorming geeft de arbeidsdeskundige onder meer aan dat mevrouw Huisman, op een korte niet geslaagde re-integratieperiode na, niet meer werkzaam is geweest als docent. Er zijn in die ruim zes jaar ongetwijfeld vele veranderingen geweest in het onderwijs. Het is daarom zeer aannemelijk dat het van zowel werkgever als werknemer grote inspanningen zal vergen om mevrouw Huisman te laten re-integreren. Hij wijst ook op de verantwoordelijkheden van werkgever inzake de onderwijskwaliteit.

Dat de werkgever nu een actuele belastbaarheid wenst, acht de arbeidsdeskundige dan ook gerechtvaardigd. Wel is de vraag of het aan werkgever is om deze dan te duiden en of dit niet zou moeten gebeuren door bijvoorbeeld een arbeidsdeskundige van de Arbodienst. Zover is het echter niet, nu ook de bedrijfsarts nog niet is gekomen tot het opstellen van een 'belastbaarheid'.

Verder wijst hij er nog op dat de werkgever eigen risicodragers is; dat houdt in dat hij gedurende tien jaar nadat de WIA-uitkering van mevrouw Huisman is ingegaan, verplicht is tot re-integratie.

Mevrouw Huisman heeft geweigerd om aan de bedrijfsartsen inzage te verlenen in haar medische situatie en wilde ook niet meewerken aan een psychiatrische expertise. Of die nodig is, kan de arbeidsdeskundige niet beoordelen. Wel staat vast dat de bedrijfsarts geen 'belastbaarheid' heeft kunnen vaststellen en dat dit aan mevrouw Huisman te wijten is. De werkgever kan terecht stellen dat dit noodzakelijk is voordat tot re-integratie wordt besloten, zeker gezien de aard van de werkzaamheden en de zware mentale eisen die daarvoor gelden.

De arbeidsdeskundige stelt dan ook vast dat de inspanningen die de werkgever van werknemer vraagt redelijk zijn en dat de door de werknemer uitgevoerde re-integratie inspanningen niet voldoende zijn geweest. Als mevrouw Huisman daadwerkelijk wilde re-integreren en zich daartoe voor vier uur per week in staat acht, dan was meewerken

aan een solide onderbouwing van haar wens tot hervatten iets wat van haar gevraagd mocht worden.

Hij voegt nog toe dat mevrouw Huisman binnenkort uitgenodigd zal worden voor een onderzoek in het kader van de door haar gevraagde herbeoordeling.

Ten slotte

Uit de herbeoordeling die later plaatsvindt, volgt de beslissing van het UWV om aan mevrouw Huisman een IVA-uitkering toe te kennen.⁴ Ook komt het tot een beëindiging van het dienstverband tussen haar en haar werkgever.

DE REACTIE VAN MEVROUW HUISMAN

De Nationale ombudsman stuurt de reactie van het UWV door naar mevrouw Huisman. Zij geeft hierop onder meer nog aan dat de werkwijze van het UWV haar emotioneel heeft geraakt en nog steeds raakt. Dat gaat deels om beleving van wat is gebeurd, deels om hoe het UWV hierin acteert. Eerder vond het UWV dat er geen fouten waren gemaakt en nu wordt door datzelfde UWV gezegd dat de klacht toch gegrond is. Het was voor haar voldoende geweest als het UWV na het indienen van haar klacht destijds had aangegeven dat er fouten waren gemaakt en excuses had aangeboden.

DE REACTIES OP HET VERSLAG VAN BEVINDINGEN

De Nationale ombudsman legt het verkorte en uitgebreide verslag van bevindingen nog voor aan mevrouw Huisman en het UWV.

Het UWV

Het UWV laat weten zich in het verslag te kunnen vinden. Verder geeft het UWV aan dat er een herijking van het handboek plaatsvindt. Hierbij wordt extra aandacht besteed aan de communicatie tussen beide partijen bij een deskundigenoordeel. Ook wordt de bijbehorende instructie hierop aangepast, dit om ervoor te zorgen dat deze ook voldoende duidelijk is op dit punt en om ervoor te zorgen dat beide partijen goed geïnformeerd worden over het deskundigenoordeel, voorafgaand aan de behandeling.

Mevrouw Huisman

Naar aanleiding van de opmerkingen van mevrouw Huisman worden het verkorte en uitgebreide verslag van bevindingen op een aantal punten aangevuld dan wel aangepast. Het gaat deels om de weergave van feiten, deels om beschrijvingen die in de visie van mevrouw Huisman een suggestie wekken waarin zij zich niet herkent.

⁴ Een IVA-uitkering wordt toegekend als iemand niet of nauwelijks kan werken en er een kleine kans of geen kans is dat hij herstelt.

Mevrouw Huisman laat verder nog weten dat onderdelen uit haar klacht naar haar mening onderbelicht zijn gebleven in het verslag van bevindingen. Zo blijkt uit de stukken waarover de Nationale ombudsman beschikt dat de arbeidsdeskundige de heer B. bekend was met het feit dat haar werkgever eerder op oneigenlijke gronden een herbeoordeling had aangevraagd. Hij heeft ondanks het bovenstaande en ondanks alle afwijkende informatie in haar UWV-dossier ten opzichte van de meegestuurde informatie, de door haar ex-werkgever meegestuurde informatie bij het deskundigenoordeel als correct aangenomen. Ook wijst zij op de rolwisseling van de bedrijfsarts. Bedrijfsarts S. was niet de verzuim-begeleidende bedrijfsarts maar de bedrijfsarts die de 26-weeken prognose bij ontslagaanvraag moest doen. Mevrouw Huisman werd dat pas duidelijk na ontvangst van het eerste verslag van mevrouw S., van 5 januari 2017. Gedurende het eerste gesprek met haar wist zij niet beter dan dat mevrouw S. haar nieuwe verzuim-begeleidende arts was. Tegelijkertijd wist bedrijfsarts S. niet beter dan dat de werkgever mevrouw Huisman op de hoogte had gesteld van haar gewijzigde rol. Hierdoor en omdat zij, ondanks de bekendheid hiervan bij de ex-werkgever, te lang moest reizen liep het gesprek niet. Pas tijdens het tweede gesprek op 25 januari 2017 waren zij en mevrouw S. gelijkgestemd over de rol van S. Toen is besproken dat mevrouw S., gezien haar gewijzigde rol, conform de regels van haar beroepsvereniging geen toegang had tot het verzuimdossier. Zij heeft dat erkend, vandaar dat in het verslag van dat gesprek ook niets is opgenomen over geen toegang geven tot het verzuimdossier en de noodzaak hiervan. Mevrouw Huisman had toen een gedeeltelijke machtiging meegekregen om bij het volgende gesprek met bedrijfsarts S. ondertekend terug te geven. Er heeft alleen geen volgend gesprek met haar plaatsgevonden waardoor zij de machtiging niet heeft kunnen teruggeven.